

[Undervisningsministeren.]

universitet, professor, dr. med. Harald Gormsen, har jeg drøftet, under hvilken form de studerende årgang 1965 vil kunne påbegynde studierne. Under denne samtale har professor Gormsen, hvad han også tidligere offentligt har givet udtryk for, oplyst, at det med ovennævnte brev alene var hensigten at gøre de immatrikulerede studenter opmærksom på, at de ikke kunne forvente at komme i gang med alle kursus i fuldt omfang ved semestrets begyndelse. Professor Gormsen oplyste over for mig, at samtlige inden den af universitetet fastsatte frist tilmeldte studenter ud over at kunne deltage i forelæsninger umiddelbart vil kunne forvente at blive optaget på kursus i kemi og formentlig også i anatomi.

Endelig kan jeg oplyse, at der sideløbende med fakultetets tilrettelæggelse af undervisningen fortsat finder forhandlinger sted mellem fakultetet ved Københavns universitet og undervisningsministeriet med henblik på, under hvilken form de studerende i øvrigt kan komme i gang. Jeg minder om, at der ekstraordinært til universiteterne i København og Århus er stillet en bevilling på 1 mill. kr. til rådighed for dette formål i undervisningsåret 1965-66, og at der stadig løbende føres forhandlinger om fordelingen og anvendelsen af dette beløb og herunder også spørgsmålet om besættelsen af de ledige stillinger. Disse forhandlinger forventes afsluttet i løbet af kortere tid, således at fakulteterne kan give studenterne den fornødne besked omkring midten af næste måned.

Af *Kai Moltke* til økonomiministeren (22. juli 1965):

„Anser ministeren det ikke for passende og påkrævet over for folketingets medlemmer — subsidiært over for medlemmerne af det udvalg, der blev nedsat for at behandle regeringens forslag om rationering af obligationsudstedelse — at gengive indholdet af Nationalbankens retningslinjer for bankernes kreditindskrænkning og ligeledes den aftale om obligationsrationering, der blev indgået mellem ledelsen af Danmarks Nationalbank og realkreditinstitutionerne?

Har regeringen endvidere godkendt, at både bankkredit og kommunernes ret til

at optage obligationslån gennem normal realkredit på diskriminerende måde uforholdsmæssigt beskæres ved kommunalt byggeri og ved kommunal anlægsvirksomhed? Er en sådan fremgangsmåde i overensstemmelse med f. eks. lov om kreditforeninger?“

Som det vil være den højtærede økonomiminister bekendt, nedsatte folketinget i sit møde den 1. juni i forbindelse med regeringens forslag om gennemførelse af en rationering af obligationsudstedelsen et særligt 17 mands udvalg til drøftelse og behandling af nævnte forslag. Under den senere udvalgsbehandling godkendte økonomiministeren imidlertid fremsatte ønsker om, at man foreløbig skulle forsøge at nå til en frivillig rationeringsordning for obligationsudstedelse ved forhandlinger mellem ledelsen for Danmarks Nationalbank og repræsentanterne for realkreditinstitutionerne. Ifølge dagspressen opnåedes senere en sådan frivillig aftale, der efter sigende også sanktioneredes af økonomiministeriet og regeringen. Denne aftales tekst eller indhold er imidlertid aldrig senere tilstillet det nævnte udvalgs medlemmer, der lige så lidt er blevet formelt underrettet om, hvorvidt det af regeringen den 1. juni fremsatte lovforslag er blevet trukket tilbage.

Jeg må derfor først rejse spørgsmålet: ville det ikke være i overensstemmelse med god parlamentarisk skik og ret, om sådanne vigtige afgørelser omgående blev tilstillet de ansvarlige udvalgsmedlemmer — og helst alle medlemmer af folketinget, der dog i sin tid fik regeringsforslaget forelagt til en hastværksbehandling? Det kan dog ikke være naturligt, at hverken udvalgsmedlemmer eller medlemmer af tinget i sådanne tilfælde informeres både dårligere og langsommere end dagspressen. Er her ikke begået en beklagelig proceduremæssig fejl fra regeringens side?

Jeg advarede ved lovforslagets 1. behandling den 1. juni (og senere som medlem af det nedsatte folketingsudvalg) indstændigt imod en ensidig kreditindskrænkning over for offentligt byggeri og kommunale anlægsarbejder. Jeg erklærede i min ordførertale blandt andet følgende: „Hvis man tænker på den offentlige sektor som noget, der skal med i rationeringen, så må det huskes, at man gennem spareplaner og lignende alle-